

Proletari din toate țările uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul IX nr. 14 (644) * joi 3 aprilie 1958 * 8 pag. 30 bani

Sălbăticiunea

In blana ta ascunzi cîmpia mamă
Cu flori sălbatice și ierburi crude
Ți-s labele de rouă încă ude.
De mîngîieri de ce ți-e teamă?

Să nu te temi, rău nimenea nu-ți face,
Culcușu-i pregătit cu tot ce-ți place;
Cu ierburi proaspete și iarbă dulce
Și luna lîngă tine-o să se culce.

Dacă ți-i dor de liniștea cîmpiei,
Portița am s-o uit deschisă într-o noapte
Și pomii drumul ți l-or spune-n șoapte,
Și frații mei nimica n-o să știe.

ILEANA TOMILIAN

STRINGEȚI HIRTIA!

Din Chemarea lansată de C.C. al U.T.M., Ministerul Invățămîntului și Culturii, Ministerul Petrolului și Chimiei, Ministerul Industriei Bunurilor de Consum.

C.C. al U.T.M. cheamă organizațiile U.T.M. din școlile medii și unitățile de pionieri să fie în fruntea campaniei de colectare a maculaturii, organizînd întreceri între organizații, detașamente, unități de pionieri, pe raioane și regiuni, mobilizînd pe utemiști și pionieri, antrenînd în această muncă pe toți școlarii.

Utemiștii, pionierii și școlarii, precum și organizațiile de U.T.M. și unitățile de pionieri care se vor evidenția în mod deosebit în acțiunea de stringere a maculaturii, vor primi premii constînd din obiecte și materiale cultural-sportive.

A porni munca de colectare, a aduna cît mai multă hirtie care nu mai este de folos să însemne pentru fiecare utemist, pionier și școlar o datorie patriotică.

C.C. al U.T.M., Ministerul Invățămîntului și Culturii, Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei și Ministerul Industriei Bunurilor de Consum își exprimă convingerea că pionierii și școlarii, utemiștii și elevii școlilor medii vor răspunde cu avînt acestei chemări.

PRIMELE ACȚIUNI

Despre Chemarea C.C. al U.T.M., a Ministerului Industriei Petrolului și Chimiei și a Ministerului Industriei Bunurilor de Consum, în legătură cu acțiunea de strîngere a maculaturii de hîrtie, au auzit toți pionierii și școlarii din țara noastră.

Numeroase unități chiar au trecut în acțiune.

Astfel, la Școala din comuna Măgurele, raionul Teleajen, regiunea Ploiești, pionierii și școlarii au hotărît să aducă toate cărțile și caietele pe care nu le mai folosesc. Ionescu Vasilica din clasa a VI-a a chemat la întrecere, în numele detașamentului său, toate detașamentele unității.

★

Și în comuna Roșii-Munți, din Regiunea Autonomă Maghiară, pionierii și școlarii au hotărît să înceapă acțiunea de strîngere a hîrtiei. S-au sfătuit între ei, au organizat o adunare pe unitate și astfel vestea a fost adusă la cunoștința tuturor. Primul pas l-a făcut detașamentul nr. 1: „Chemăm la întrecere toate detașamentele din unitatea noastră. Care va strînge mai multă hîrtie va fi declarat fruntaș".

★

De asemeni și pionierii de la Școala medie din Găești au hotărît să sprijine Chemarea, adunînd toată maculatura de prisos. In numele claselor a IV-a, pioniera Wolf Elena s-a angajat să strîngă cît mai multă hîrtie.

ȘTIAȚI CĂ...

Povestea unui caiet

Povestea de mai jos am aflat-o de la un caiet pe care l-am cumpărat zilele acestea. Poate că în această poveste nu e nimic neobișnuit. Ceea ce m-a făcut să v-o spun e tocmai faptul că zilele trecute, la fabrica de hîrtie „1 Septembrie" din Bușteni, am văzut cu ochii mei ceea ce mi-a povestit caietul.

„Am fost un caiet ca toate caietele, cu haină de carton albastră, cu foi albe ca neaua, cu linii drepte și subțiri.

Așa-i că aveam toate motivele să stau mîndru în raftul librăriei? Și ce fericit am fost cînd m-a cumpărat Cercel Dumitru, un elev din clasa a IV-a! Ca să-mi păstreze curată hăinuța, mi-a făcut un pardesiu alb. Ei, și chiar a doua zi am plecat la școală. Pe prima filă, Dumitru scrisese tema cu litere frumoase și ordonate. Timp de un an, în fiecare zi, am făcut drumul la școală și acasă. Dar vremea a trecut repede și ultima filă a fost scrisă. Intr-o zi Dumitru m-a uitat acasă. Așa am crezut la început. Mirat, am văzut însă că nici a doua zi nu m-a luat la școală. Am înțeles atunci că nu-i mai foloseam. Avea alt caiet. Și pe mine m-a înghesuit într-un dulap cu cărți și caiete. Să fi stat așa un an, poate chiar doi. Intr-o zi însă, Dumitru m-a luat și împreună cu celelalte cărți și caiete din dulap, m-a dus la școală, unde m-am întîlnit cu maldăre mari de caiete de tot felul, cu ziare, cărți, de credeai că ești în țara hîrtiei. De aici (nu mai știu pe ce drum am mers) m-am trezit într-o fabrică cu cazane și țevi mari. Nici n-am avut timp să văd ce e în jur, că am fost înhățat de niște gheare mari, care mi-au rupt foile și mi le-au aruncat într-un cazan cu fel de fel de substanțe chimice, unde toate lecțiile lui Dumitru au dispărut ca prin minune. Am trecut după aceea într-o mașină de măcinat unde m-au transformat în bucățele așa de mici, încît am crezut că n-am să mă mai văd niciodată întreg. Ud leoarcă, m-au amestecat cu caolină și colofoniu — pînă m-au transformat într-o pastă. Dar chinul nu s-a încheiat aici. Mai departe, la mașina de hîrtie m-au stors de mi-a ieșit toată apa din mine. Apoi am alergat cale lungă pe niște suluri de fier numite valțuri și mare mi-a fost mirarea cînd m-am trezit din nou hîrtie albă și întinsă, iar apoi caiet îmbrăcat cu hăinuță albastră. Cînd m-am văzut din nou frumos și curat, nu mi-a mai părut rău cam suferit atîta".

E. TOFAN

În zilele

LOCUL NOSTRU NATAL SA FIE CIT MAI FRUMOS!

Primii pueți

In numerele noastre trecute am publicat cîteva lucruri cu privire la acțiunea de înfrumusețare a locu.ui natal. Revenim acum cu alte angajamente și acțiuni.

ANGAJAMENTUL PIONIERILOR DIN RAIONUL NICOLAE BĂLCESCU BUCUREȘTI.

— vor amenaja un parc în strada Pieptănari;

— cimitirul ostașilor sovietici din Jilava este luat în grijă de pionierii Școlii de 7 ani nr. 107;

— vor ajuta la amenajarea a 14 terenuri de volei:

— mormîntul lui Mihail Eminescu va fi îngrijit de către pionierii de la Școala medie nr. 18 „Mihail Eminescu".

— vor efectua 20.000 ore muncă voluntară la cons'ruirea Casei de cultură a tineretului.

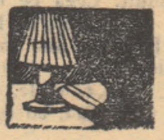
— în Parcul Libertății se instalează 150 de cuiburi și 150 „sufragerii" pentru păsărele.

— pentru menținerea curățeniei pe străzi, în fiecare duminică, echipe de pionieri vor face de serviciu pe cîteva artere principale din raionul Bălcescu.

— pionierii Școlii de 7 ani nr. 105 Popești-Leordeni vor amenaja grădinița din jurul monumentului eroilor.

ce citim • ce vedem

Editura tineretului a trimis în librării noi cărți pentru voi; „Albumul cu poze" de Otilia Cazimir, „Copii babe și moșnegi" de C-tin Nonea „Povestea unui contemporan" de V. G. Korolenko, „Orfanul" de N. Duhov și „Băieții" de F. și L. Zalata.

Vești de la teatrul de păpuși „Motănel" din Orașul Stalin:

Au început repetițiile cu piesa „Cenușăreasa", „Punguța cu doi bani", și „Ursuleții veseli".

La Teatrul de Stat din Oradea veți putea vedea feeria „Poveste din pădurea aurie" de V. Avrigeanu.

La Teatrul „Țăndărică" din Capitală, în vacanță veți putea viziona, în sala Academiei: „Povestea Porcului", „Umor pe sfori", „Galoșul fermecat" „Mingică - piciulică și Gîscănelul" iar în sala Orfeu „Măriuca și merele de aur", „Găinușa harnică" „Albă ca zăpada", Ursuleții veseli și „Micul Muc".

Vă recomandăm filmul „Ciulinii Bărăganului".

CE AM AFLAT

Tovarășul Capră Ion, secretar cu problemele de școli medii și pionieri din regiunea U.T.M.-Oradea, a răspuns unor întrebări puse de gazeta noastră privitoare la felul în care pionierii din regiunea Oradea vor petrece vacanța de primăvară.

— Ce ne puteți spune despre vacanța de primăvară din acest an în regiunea dv.? Ne-ar interesa, mai ales, ceea ce nu s-a mai făcut pînă acum.

— Noutăți sînt multe. Aceasta mai ales din cauză că hotărîrea conferinței regionale P.M.R. prevede multe lucruri frumoase și interesante pentru pionieri în general. Dintre acestea, unele se vor înfăptui în vacanță.

— De pildă?

— De pildă, în această vacanță vor începe lucrările pentru construirea „Stadionului școlarilor și pionierilor", aci, în Oradea.

Chiar ei o să ajute la amenajarea lui. Intreprinderile din oraș vor ajuta cu materiale și mijloace de transport.

— Ce mai cuprinde hotărîrea conferinței regionale de partid în legătură cu pionierii și școlarii?

— Mai multe lucruri. Pentru vacanță citez doar o mare excursie care se va face cu cei mai buni copii la Doftana, Peleș și București. Excursia va dura 5 zile. De asemenea, sînt multe școli care vor organiza ele însele excursii. Școlile medii nr. 2 și 5 din Oradea vor merge, de exemplu, la Cluj.

— Presupun că veți primi și vizite din alte localități.

— Desigur. Așteptăm la Oradea oaspeți din Orașul Stalin, Sighișoara, Tg. Mureș, Ploiești.

— Mai sînt prevăzute și alte acțiuni?

— Sînt. Intre 1 și 14 aprilie se va desfășura finala raională a concursului de cîntece și dansuri, apoi fiecare raion și-a propus acțiuni frumoase în toate orașele și satele regiunii.

— Dar copiii din Oradea ce mijloace de distracție vor avea?

— Activitatea principală se va desfășura la Casa pionierilor, care va fi transformată într-un mare club. Pionierii vor putea oricînd să joace aci șah, tenis de masă, biblioteca va fi la dispoziția lor. Spre sfîrșitul vacanței va avea loc „Carnavalul primăverii".

— Ne puteți da amănunte cu privire la acest carnaval?

— Din păcate nu. Desfășurarea carnavalului va fi o surpriză. Dacă sînteți curioși să aflați cum va fi, vă invităm la noi în ziua carnavalului.

— Mulțumim pentru invitație. Vom face tot ce e cu putință să venim, ca să putem povesti despre carnaval cititorilor noștri.

A. WEISS

Program

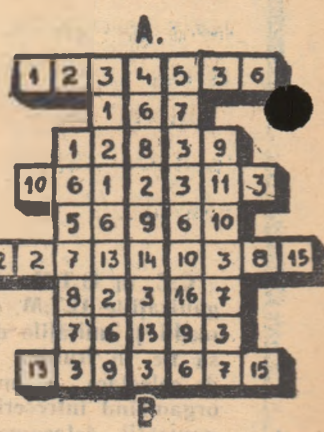
● Strîngerea de maculatură și participarea la festivalul cultural-artistic — faza pe raion. 30 martie.

● „Ziua sportului". Vom organiza concursul de atletism, tenis de masă, biciclete și trotinete, fotbal și șah. 1 aprilie.

● Impreună cu detașamentele 7 și 8 participăm la jocul de orientare din pădurea Andronache. 4 aprilie.

● Are loc adunarea cu temă: „Călătorind prin Africa" — urmată de un concurs „Drumeții veseli" pe aceeași temă. 5 aprilie.

● Participăm la întrecerea sportivă dintre clasa

SOARE, JOC!

vacanţei

de vacanţă

a V-a a şcolii noastre şi aceea a Şcolii de 7 ani nr. 23. 7 aprilie.

• Vom organiza o seară distractivă cu tema „O literă în plus sau în minus". 9 aprilie.

• Contribuim la alcătuirea emisiunii „De-a lungul celor 9 ani de existenţă a unităţii noastre de pionieri" de la staţia de radio-amplificare a şcolii. 10 aprilie.

• Tot detaşamentul participă la carnavalul raional, pentru care am pregătit şi o surpriză, un fragment din baletul „Un moment în Cişmigiu". 12 aprilie.

Colectivul de conducere al det. nr. 9 cl. a V-a C. Şcoala medie nr. 11 „Dimitrie Cantemir" Bucureşti

Concursul micilor TEHNICIENI

Nu de mult, a avut loc în sala Sindicatului Invăţămîntului din oraşul Galaţi, Consfătuirea Micilor Tehnicieni. Acest concurs, organizat pentru prima oară în oraş, s-a bucurat de un număr mare de participanţi.

*

Pînă la începerea consfătuirii nu mai era mult. Pionierii din unităţi diferite discutau despre realizările lor.

— Noi avem cerc de tîmplărie, spunea un pionier de la Casa de copii „Olga Bancic".

— Covoarele pe care le-am trimis la expoziţie sînt lucrate în cercul de „Mîini îndemînatice" de la noi din şcoală.

Consfătuirea a început, se expun referate, urmează discuţii, se fac propuneri. Se înmînează insigna „Micul tehnician" pionierilor care s-au distins în acest concurs.

RĂBDARE şi GINGĂŞIE

Cu multă plăcere au vizitat apoi participanţii expoziţia specială în una din sălile clădirii. Aici s-au selecţionat cele mai bune lucrări.

Mă alătur unui grup de vizitatori. Ne oprim în faţa unui frumos model de navă, executat de pionierul Vasile Bălineanu, de la Şcoala nr. 2 mixtă. Este lucrat cu răbdare şi gingăşie. Apoi privirea mi se opreşte asupra unei glastre cu flori. E executată de pioniera Bobocea Steliana, de la cercul „Mîini îndemînatice" a Casei pionierilor. Iată şi un covor. Un covor adevărat, lucrat de pioniera Lungu Ecaterina.

Pe măsuţe, frumos aranjate se găsesc broderii, jucării lucrate din traforaj, obiecte de lemn, de tablă. Mai departe se află material didactic ca: scripeţi, figuri geometrice etc.

Caietul de impresii al expoziţiei se umple cu noi şi noi păreri. Prin expoziţie trec mereu alţi pionieri.

L. BARBU
coresp. voluntar pentru regiunea Galaţi

GĂSIŢI SOLUŢIA

Ucu şi Uca au rămas foarte necăjiţi lîngă cuşcă, gîndindu-se cum ar putea să-şi recapete mingea. Voi aţi putea să-i ajutaţi. Trimiteţi, deci, la redacţie, desene în tuş sau cerneală, făcute de voi, care să constituie, de fapt, al patrulea desen (în locul semnului întrebării).

Ideia cea mai bună, înfăţişată prin cel mai frumos desen, va fi publicată în gazeta noastră, purtînd semnătura autorului.

JOCURI IN AER LIBER

Se leagă ochii unuia dintre copiii care reprezintă „sentinela de noapte". El nu poate vedea nimic, întocmai ca într-o noapte foarte întunecoasă. La un pas de „sentinelă" se înfige în pămînt un fanion sau un beţişor. Acesta este drapelul pe care-l păzeşte „sentinela de noapte". După ce în jurul drapelului şi a „sentinelei" au fost împrăştiate, în dezordine, nişte surcele, ceilalţi copii se depărtează la 15-20 paşi.

La un semnal pionierii încep să se furişeze spre „sentinelă". La orice zgomot, „sentinela" întinde mîna în direcţia în care l-a auzit şi strigă: „Stai!" Dacă în direcţia indicată de „sentinelă" se găseşte într-adevăr pionierul care a provocat zgomotul, acesta este obligat să se dea cu 5 paşi înapoi şi numai după aceea îşi poate relua înaintarea. Cîştigă acela care s-a furişat pînă la drapel şi l-a scos din pămînt, fără să fi fost simţit.

Invingătorul devine „sentinelă de noapte" şi jocul reîncepe.

Aritmogrif

1. Munte, raion şi localitate în regiunea Bacău; 2. Comună în raionul Sebeş; 3. Localitate în raionul Sînnicolaul Mare; 4. Vechi oraş, cetate de scaun în Moldova; 5. Raion în regiunea Cluj; 6. Centru important pe Valea Jiului; 7. Una din... pietre! 8. Oraş clujean, are o „cîmpie", o fabrică de sticlă etc.; 9. Oraş în nordul ţării.

De la A la B, important centru industrial romînesc.

PRIMĂVARĂ

4

5

Am ajuns la Şcoala de 7 ani nr. 14 din Ploieşti, dis de dimineaţă. Peste tot, linişte desăvîrşită (foto 1)... Nu-i de mirare. A început vacanţa doar... Şi am pornit în căutarea copiilor.

Cînd să dăm colţul, pe calea Cîmpinei, zărim pe Barbu Gheorghe şi Dărîngă Valeriu din clasa a VI-a A, reparînd un cărucior. Mama l-a trimis pe Dărîngă să ia aragaz şi s-a rupt căruciorul pe drum. „Tocmai acum!" îşi ziceau cu ciudă cei doi prieteni... Sînt grăbiţi căci peste puţin timp trebuiau să plece în excursie. (foto. 2) Stînd de vorbă cu ei am aflat că faptul că ei sînt prieteni nu-i împiedică deloc să facă parte din două echipe de fotbal diferite (foto 3). Să-i lăsăm şi să pornim mai departe...

Niculescu Mihai îşi ia rămas bun de la Marta, căţeluşa lui. Ar lua-o în excursie, dar Marta este prea mică şi... năzdrăvană (foto 4).

Iată-ne ajunşi la locul de întîlnire. Echipaţi aşa cum trebuie să fie turiştii, copiii aşteaptă maşina care-i va duce pe minunata Vale a Prahovei. (foto 5).

Noli

Am ales-o dintre ceilalți cinci căței albi, așezați într-un coș de nuiele, și am botezat-o Noli. Era albă ca laptele, doar pe-o ureche avea o pată sfioasă, cafenie. Ochii ei rotunzi și negri erau mirați și nevinovați ca ochii unui copil. Cînd o necăjeam, ochii ei lăcrimau. Ne privea atunci cu atita tristețe incit ne pierea orice chef de joacă. O împăcam cu mîngîieri și ea pita repede și sărea în jurul nostru lătrînd vesel. Noli a fost pentru noi cea mai neprețuită jucărie a copilăriei. Înghițea fără mofturi cafeaua cu apă, laptele ori strugurii pe care-i viram în gură. Noli era școlăriță cînd ne jucam de-a școala. Noli se urca după noi în podul casei, ne însoțea în orice loc. La două săptămîni îi făceam baie și, după ce-o spălam, blana ei se arăta moale ca puful puilor de găină. Nu trecea multă vreme și Noli se murdărea de cenușă ori de nisip și atunci o certam cu voce tare, așa cum ne certa și pe noi mama cînd făceam pozne. Cînd plecam de-acasă, ne însoțea pînă la capătul străzii și cred că, dacă nu băgam de seamă că vine după noi, s-ar fi urcat și în tramvai. Îl strigam să plece acasă și o lua înapoi agale, supărată. De cîte ori mă certam cu Sofica, ne împăcam datorită lui Noli. Noli trecea strada, se lipea de pămînt și se tîra pe sub poarta de lemn. Știa că-mi face o mare bucurie să o văd. Era în curtea aceea strîmtă și întunecoasă o minune albă care făcea tumbe lătrînd și-mi alunga pisicile cu mîrîituri ce aminteau rostogolirea unor mărgele. Sofica, îngrijată, venea s-o caute și, fără să ne dăm seama, ne împăcam. Cînd plecam din oraș, în vacanță, Noli ne căuta cîteva zile prin pod și prin vecini, apoi, resemnată, stătea ceasuri întregi la poartă, lătrînd la trecătorii de pe stradă. De cîte ori n-o luam cu noi după cumpărături, de cîte ori n-am înfășat-o, de cîte ori n-am îmbrăcat-o cu rochiile noastre rămase mici... Noli, cînd era vorba de joacă, nu se supăra.

Au trecut ani, și am crescut. Nu ne mai atrăgeau jocurile de altădată. Noli stătea la locul ei de după poarta de fier, cu botul peste labele puse cruciș, cu ochii acoperiți de franjurile blănii ei lățoase gîndind. Îmbătrînise. Poate se gîndea la jocurile noastre de demult, poate la căței ei înstrăinați, poate la nimic.

Uneori, cînd îmi întîlnesc prietena, povestim despre Noli și zîmbim la amintirea unei întîmplări vesele. Sofica fusese numită învățătoare la o școală destul de departată de casă. Emoția primei lecții pe care avea să o țină în fața elevilor o făcea să nu mai țină seamă de cele ce se petreceau în jur. Cînd a intrat în clasă și după ce directoarea le-a spus elevilor: „Tovarășa Sofia este noua voastră învățătoare", copiii au pufnit în rîs. Sofiei începură să-i tremure mîinile pe catalog. Copiii rîdeau în hohote. Cînd noua învățătoare se uită în jos, o văzu pe Noli. Noli o privea cu ochii cei mai nevinovați din lume, vrînd parcă să-i spună: „Știam că ți-i greu, că-ți este teamă, de aceea te-am însoțit, dar vezi, fără să vreau, ți-am făcut numai rău! Iartă-mă". Copiii aceștia gălăgioși nu înțeleg.

Noli a fost luată de omul de serviciu. La plecare, Sofia a zărit-o la poarta școlii. Noli o urma tristă, cu coada între picioare. După o bucată de drum, Sofia s-a întors și a mîngîiat-o rîzînd. Trecătorii priveau mirați către tînăra care mîngîia cu mîinile ei subțiri și curate blana murdară a cățelușei.

Acum, Noli nu mai stă în spatele porții de fier. Locul acela e gol și trist, iar lătratul subțire pe care mi se pare că-l aud cînd trec pe acolo e numai o părere.

ELENA DRAGOȘ

ION BRAD

Intre copii

Lovești cînd nu mai știi
Răspunde
La întrebări
Nescrise-n cărți?
Din evul mediu,
Ori de unde
Ai rătăcit
Prin aste părți?
Mai bine-n soarele
De afară
Să ne-ncercăm în gînd
Puterea!
Dreptatea pumnilor
E amară,
Dreptatea minții,
E ca mierea!

Prietenie

Mi-am scris numele pe-o bancă.
Au venit alți copii și l-au șters.
L-am semnat pe lăbuța unui porumbel
călător,
Dar s-a pierdut în univers.

Pe prundul unui rîu l-am uitat
Fără să știu c-o să-l înghită o mreană.
L-am încrestat pe-o tînără salcie
Și seva l-a vindecat ca pe-o rană.

Unde să te mai scriu, numele meu,
Poate-n palma cîmpiei, roditoare și largă?
— Din inima unui prieten
Nici moartea nu va-ndrăzni să mă
șteargă!

Un răspuns

— Ce tot privești
La stele, frate?
Hai să jucăm
Mai bine-arșici!

— Cu bumbii
Stelelor curate
Joc, dacă mi-i aduci
Aici!

UMOR ▣ UMOR ▣ UMOR ▣ UMOR ▣ UMOR

Glume

Un băiețel și un cîine joacă șah. Alt băiat, trecînd pe acolo, exclamă mirat:

— Asta-i o adevărată minune! Trebuie să arăți cîinele la circ! Ai să ajungi vestit în toată lumea!

Însă stăpînul cîinelui zîmbi și spuse:

— Ce minune? Unde să-l arăt! Parcă cîinele ăsta știe să joace șah? Iată e a treia partidă pe care o pierde!

★

Mașina a nimerit cu toată viteza într-un copac. În toate părțile au sărit sfărîmăturile. Pe șosea a rămas doar șoferul, strîngînd în mîini volanul. De el s-a apropiat fermierul ce lucra prin apropiere și l-a întrebat cu interes:

— Spuneți-mi, cum vă opriți, cînd în cale nu-i nici un copac?

★

În timpul cînd celebrul compozitor italian Rossini trăia încă, primăria orașului Pesura hotărî să-i ridice o statuie de bronz. Aflînd de acest lucru, compozitorul îi vizită pe primarul orașului și-l întrebă:

— Spune-mi, domnule primar, cît vă costă statuia?

— Douăzeci de mii de lire.

— Frumoasă sumă! Mă gîndesc însă că v-aș putea ajuta să economisiți o parte din bani, spuse glumind Rossini. Uite, dați-mi mie jumătate din costul statuii. La prețul ăsta voi sta eu însumi pe piedestal.

★

Doi pescari, așteptînd să le cadă ceva în undiță, stau de vorbă:

— Cînd îți spun, crede-mă. Există cîini mult mai deștepți decît stăpînul lor! spuse unul.

— Astea-s povești.

— Ba e foarte adevărat! Eu însumi am avut un astfel de cîine...

★

Un turist american vizitează un muzeu din Germania Federală. După ce cutreieră cîteva săli, se așează obosit într-un fotoliu. Paznicul se apropie respectos și-i spune:

— Vă rog să vă sculați. Acesta e fotoliul lui Friederich Barbarosa.

— Lasă, drăguțule, cînd vine i-l cedez!

★

— Harry, am demontat și apoi am pus la loc piesele unui aparat de radio, ca să văd din ce e format.

— Nu cumva ai pierdut vreo piesă?

— Ba dimpotrivă, mi-au mai rămas încă 12 bucăți.

Intre 2 și 8 se află...???

Și cînd te gîndești că mai sînt unii școlari care practică o asemenea echilibristică primejdioasă!

Rezumatul capitolelor precedente

Brotăcel, copilul care fusese înfiat de o familie de lupi, s-a întors în mijlocul oamenilor, în sat. Cu ajutorul bivolilor, el îl ucide pe vechiul său duşman, tigrul Shere Khan. Lăudărosul vînător Buldeo revendică pentru el titlul de învingător, ştiind că pe capul tigrului se pusese un mare premiu. Buldeo răspîndeşte zvonul că băiatul ar fi un „pui de lup vrăjit, în piele de om". Oamenii îl alungă pe Brotăcel cu pietre. Copilul se întoarce în junglă, însoţit de lupul Akela şi ducînd cu el pielea de tigru. Vine însă din nou în sat pentru a o ajuta pe Masua să fugă de oamenii care voiau s-o ucidă, socotind-o „mamă de vrăjitor"

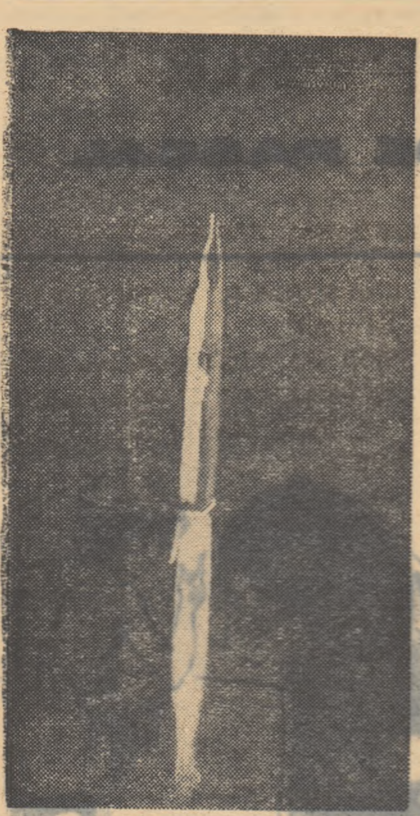
RUDYARD KIPLING

„CARTEA JUNGLEI"

IMAGINI DE PASCAL

ŞTIINŢA

Noua victorie a ştiinţei sovietice

● LA 473 KM DEASUPRA PĂMÎNTULUI
● TAINELE COSMOSULUI POT FI CUNOSCUTE
● MITRALIILE COSMOSULUI
● PE CÎND ZBORUL ÎN LUNĂ?

La Moscova, Paris, Bucureşti... e ziuă. Ora prînzului. Mii de automobile împestriţează marile bulevarde, milioane de oameni se scurg, uriaşe furnicare, de la un magazin la altul, de la fabrici spre case, de acasă la plimbare... Numai în împărăţia cea fără de sfîrşit a cosmosului e noapte. Miriade de luminiţe, stele, planete, galaxii întregi, clipesc, somnoroşi licurici în ţara beznei şi a liniştei. In fiece secundă ploi de micrometeoriţi — mitraliile cosmosului — străbat spaţiul cu o iuţeală de neînchipuit. Şi liniştea aceasta, bezna!... Te înfioară, te face să şovăi, să dai înapoi! Cosmosul, cu tainele sale de nepătruns, a ţintuit omul pe planeta sa milioane de ani...

Şi iată că omul, acest fiu CURIOS şi TOT MAI PUTERNIC al naturii, începe să înfrîngă spaima necunoscutului, îşi trimite mesagerii mecanici să cerceteze ceea ce el nu poate face încă.

In 1933, prima rachetă se înalţă de pe pămînt şi străbate primii kilometri în cosmos.

Incepînd din 1949, lansarea rachetelor cu aparataj ştiinţific a devenit treptat, în U.R.S.S., unul din mijloacele principale de studiere a straturilor superioare ale atmosferei.

Şi an de an cosmosul cedează. Se face prima ascensiune cu racheta la 100 km. Apoi la 150, la 180! 200!! 212 km!!!...

Ştiinţa sovietică se afirmă tot mai mult. Preia conducerea acestei extraordinare cutezanţe a oamenilor. **In 1957, U.R.S.S. lansează în spaţiu, la 212 km, o rachetă cu 2200 kg. aparataj ştiinţific.** Apoi, în cadrul A.G.I., U.R.S.S. măreşte planul de cucerire a cosmosului. Se lansează acum rachete din trei puncte ale globului: Arctica (partea europeană a U.R.S.S.), şi 2 regiuni din Antarctica.

Lansarea aceasta de rachete, la care o mare atenţie se acordă întoarcerii pe pămînt a aparatajului ştiinţific — este necesară pentru studierea în secţiune a atmosferei, lucru care nu se poate face cu ajutorul sateliţilor artificiali.

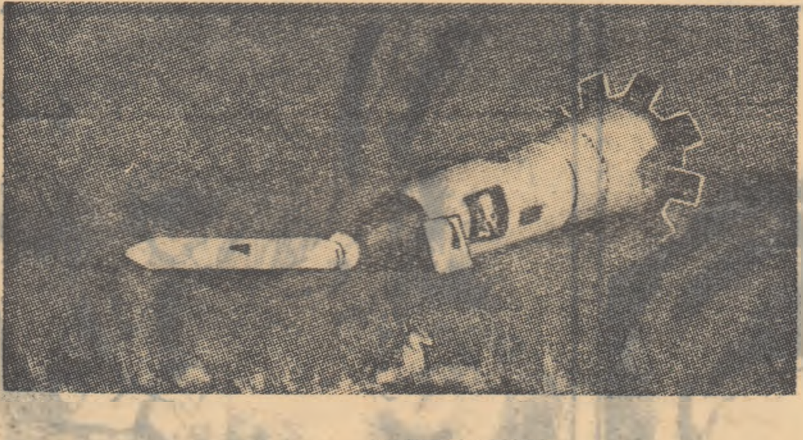
O etapă importantă în cercetarea straturilor superioare ale atmosferei o constituie lansarea rachetei geofizice sovietice la 21 februarie 1958, cînd un aparataj ştiinţific complex de 1520 kg a fost ridicat în cosmos la 473 km! Atît în ceea ce priveşte înălţimea, cît şi prin amploarea programului ştiinţific realizat prin lansarea rachetei, **se depăşesc considerabil experienţele pentru cercetarea straturilor superioare ale atmosferei cu rachete, efectuate pînă acum în U.R.S.S. şi în alte ţări.** In rachetă au fost instalate aparate pentru măsurarea electronilor liberi din atmosferă, pentru măsurarea presiunii temperaturii electronice, pentru măsurarea presiunii aerului, aparate pentru înregistrarea şocurilor particulelor de micrometeoriţi, un spectrograf etc.

În decursul întregului zbor, inclusiv zborul prin inerţie, racheta a fost stabilizată cu ajutorul unor dispozitive speciale, care au înlăturat rotirea ei în jurul axei verticale şi a celei orizontale. **Aceasta măreşte în mare măsură precizia şi valoarea cercetărilor ştiinţifice făcute.** Lansarea rachetei geofizice, efectuată la 21 februarie 1958, a făcut posibilă obţinerea **pentru prima oară** a datelor asupra distribuirii concentraţiei electronilor liberi în ionosferă pînă la înălţimea de 473 km deasupra pămîntului. S-au înregistrat contactele rachetei cu meteoriţi şi s-au efectuat mai multe măsurători geofizice. Animalele de experienţă, lansate de pe rachetă cu o cabină paraşutată, au suportat pe deplin şocurile ce se produc la detaşarea de pe pămînt etc. In ceea ce priveşte mişcarea micrometeoriţilor, la urcarea rachetei s-a stabilit că pe m.p. de suprafaţă, de la 125 la 250 km înălţime, reveneau 44 lovituri, iar mai sus, pînă la 300 km — 9 lovituri.

Iată, aşa dar, o nouă biruinţă a omului pe drumul cuceririi cosmosului. Succesele acestea, tot mai repetate, ale ştiinţei sovietice, ne fac să întrebăm: pe cînd zborul în lună?

(după „Pravda" din 27 martie a.c.)

↑ *Lansarea rachetei geofizice sovietice la 21 februarie 1958.*

↓ *Containerul cu aparate şi căţeluşa „Modniţa" tocmai s-au întors dintr-un zbor făcut la 212 km înălţime.*

Misterul fasolelor săritoare

Inchipuiţi-vă nişte boabe exotice, asemănătoare cu boabele de fasole, dar care, luate în mînă şi ţinute la soare, prind dintr-odată viaţă şi încep să sară: ţup, ţup, ţup! Iată-le căzînd pe pămînt şi pornind-o razna, în salturi mici, într-o direcţie oarecare. Fasolele acestea poznaşe sînt boabele unei plante din Mexic. Inăuntrul lor trăieşte de obicei o gînganie, o omidă mică. Cînd sămînţa este încălzită puternic de razele soarelui, gîngania, care deşi friguroasă nu ţine deloc „să capete insolaţie", începe să se agite, să se frămînte iar pînă la urmă să sară, cărînd fasolea către umbră. Ajunsă aci, gîngania se linişteşte şi se bucură de odihnă pînă ce soarele buclucaş o scaldă iarăşi în razele sale mistuitoare. Şi din nou fasolea săritoare o porneşte la drum.

Filatelie

Alegeţi-vă un subiect pentru colecţia voastră

De obicei, colecţionarea de mărci se începe la întîmplare. Strîngi ceea ce ţi se pare mai frumos.

Totuşi, e bine ca după un timp oarecare să facem şi puţină ordine. Filatelia ne poate da multe satisfacţii şi înainte de toate este un izvor nesecat de cunoştinţe folositoare. Specializaţi-vă deci colecţia pe subiecte, dar nu multe deodată. Mărcile moderne, în special, vă permit toată libertatea alegerii. Vreţi o temă vastă? „Zoologia şi filatelia" — de pildă. Sau poate una limitată? Atunci alegeţi-vă „centenarele primelor mărci".

Pentru a avea totuşi o idee de posibilităţile oferite de o colecţie modernă, urmăriţi mai jos cîteva teme expuse de tinerii colecţionari la expoziţia filatelică de la Halle (R.D. Germană):

— tineretul în Ungaria;
— sportul;
— descoperirea lumii noi de către Columb;
— harta lumii; — mijloace de locomoţie şi transport;
— animale;
— flori;
— monumente şi tablouri;
— cîinele, prietenul omului;
— poşta de-a lungul veacurilor.

VAL. TEBEICA

Intre 29 decembrie 1957 — 5 ianuarie 1958, a fost deschisă la Rădăuţi prima Expoziţie Filatelică din acest oraş. Ea a fost organizată în cinstea celei de-a X-a Aniversări a Republicii Populare Romîne.

Au fost expuse panouri cu mărci romîneşti clasice şi emisiunile R.P.R., U.R.S.S., R. P. Polonă, R. P. Ungară, R.D.G., R. Cehoslovacă, Austria precum şi un panou sugestiv cu flora şi fauna din mai multe ţări.

Foto 1: Stampila primei Expoziţii Filatelice din Rădăuţi.

Foto 2: Timbrul de 27 parale din colecţia Caspary, unul dintre primele timbre romîneşti.

PĂRINŢI ŞI COPII, REŢINEŢI!

Sesiunea Sovietului Suprem al U. R. S. S.

La 27 martie, în Marele Palat al Kremlinului din Moscova, s-a deschis Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. Deputaţii sosiţi din toate colţurile ţării Sovietice au întîmpinat cu căldură raportul prezentat în prima parte a sesiunii de către tovarăşul Nichita Sergheevici Hruşciov, prim secretar al Comitetului Central al P.C.U.S. Raportul acesta s-a ocupat de o problemă însemnată a poporului şi statului sovietic: dezvoltarea colhozurilor şi reorganizarea staţiunilor de maşini şi tractoare.

Agricultura sovietică a obţinut mari succese în ultimii ani. Raportul arată, de pildă, că în 1956 veniturile băneşti ale colhozurilor au fost de 94.600.000.000 ruble, adică de peste două ori mai mult decît în 1952. Colhozurile au devenit gospodării puternice şi mari, cu o economie înfloritoare, cu utilaj tehnic bogat, cu cadre de specialişti şi mecanizatori. „In aceste condiţii noi — arată raportul — este potrivit şi necesar ca să se înceapă vînzarea către colhozuri a tractoarelor şi altor maşini agricole aparţinînd S.M.T.-urilor. In chipul acesta, munca colhozurilor va deveni mai productivă şi mai uşoară, veniturile vor creşte". In locul S.M.T.-urilor se prevede de asemenea crearea unor întreprinderi de stat cu caracter nou, numite staţiuni tehnice şi de reparaţii.

Discuţiile asupra raportului au arătat aprobarea vie a deputaţilor faţă de propunerile prezentate.

In după amiaza aceleiaşi zile Sesiunea a ales Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. Preşedinte al Prezidiului a fost ales tovarăşul Kliment Voroşilov. In continuare, tovarăşul Nikolai Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., a declarat că, potrivit Constituţiei, guvernul U.R.S.S. îşi depune mandatul în faţa Sovietului Suprem. In numele Comitetului Central al P.C.U.S. şi al Consiliului decanilor de vîrstă, Kliment Voroşilov a propus ca tovarăşul Nikita Sergheevici Hruşciov să fie numit preşedinte al Consiliului de Miniştri.

Vorbind despre activitatea neobosită şi rodnică depusă timp de 40 de ani de către tov. Hruşciov pe tărîmul vieţii de partid şi de stat, tovarăşul Voroşilov şi-a exprimat convingerea că, aflîndu-se în fruntea guvernului sovietic, tovarăşul Hruşciov va duce mai departe cu şi mai multă energie şi pricepere politica constructivă şi paşnică a Uniunii Sovietice.

Un act istoric pe drumul întăririi păcii

Intreaga omenire a aflat cu adîncă emoţie hotărîrea de însemnătate istorică pe care Sovietul Suprem al U.R.S.S. a luat-o în actuala sa sesiune: UNIUNEA SOVIETICA IŞI INCETEAZA EXPERIENŢELE CU ARMA NUCLEARA.

Problema aceasta a încetării experienţelor cu armele atomice şi cu hidrogen frămîntă de mulţi ani popoarele lumii. Armele acestea, perfecţionarea lor, sînt o primejdie neîncetată care ameninţă cumplit viitorul omenirii. Uniunea Sovietică a depus pînă acum nenumărate eforturi pentru a ajunge la un acord cu statele ce dispun de arma atomică, privitor la încetarea experienţelor cu această armă. Dar guvernele Statelor Unite şi Marii Britanii nu au răspuns la aceste propuneri, ori le-au respins sub diferite pretexte.

Călăuzindu-se însă de dorinţa de a pune capăt mai curînd acestei primejdii, Uniunea Sovietică a hotărît să facă primul pas pe drumul salvării omenirii de la pericolul unui război de exterminare, încetînd unilateral experienţele cu toate tipurile de arme atomice şi cu hidrogen.

In acelaşi timp, Sovietul Suprem al U.R.S.S. a trimis Congresului S.U.A. şi parlamentului Marii Britanii apeluri în care cele două ţări sînt chemate să sprijine iniţiativa Uniunii Sovietice. Apeluri pentru sprijinirea încetării experienţelor cu arma atomică au fost trimise de asemenea şi parlamentelor celorlalte ţări.

Poporul romîn salută cu cea mai mare satisfacţie hotărîrea guvernului sovietic întrucît aceasta corespunde pe deplin năzuinţelor sale de întărire a păcii.

Tractoarele pornesc

Tractorul este gata să pornească. Ultimile pregătiri au fost făcute. Tractoristul va pune motorul în mişcare şi brazda adîncă a ogorului va fi răsturnată. Dar stai, au sosit oaspeţi. Un grup de pionieri au ţinut să-i ureze tînărului tractorist spor la muncă.

IN VIZITA LA PRIETENI

Acum vreo cîteva săptămîni, în timp ce călătorea spre ţara noastră tovarăşul Ianoş Kadar, prim secretar al partidului Muncitoresc Socialist Ungar, a fost rugat de un pionier ungur să ducă o insignă şi o cravată pionierilor romîni, aducîndu-i în schimb o altă cravată şi insignă. Apoi, aflîndu-se în trecere prin Oradea, tovarăşul Kadar a fost întîmpinat de o pionieră, romînă... Ea i-a înmînat cravata şi insigna ei, rugîndu-l să i le transmită pionierului ungur.

Vi-i prezentăm

Blond şi delicat ca o rază subţire de soare, pionierul ungur se numeşte Imre Bela şi învaţă (căpătînd note mari) în clasa a VI-a a Şcolii de 8 ani din Lökösháza. Romînca, o pionieră înaltă şi sprintenă, se cheamă Banc Cornelia şi e una din cele mai bune eleve ale clasei a VII-a B de la Şcoala medie nr. 2 din Oradea. Cînd, într-o bună zi, a aflat că insigna şi cravata ei au fost înmînate de tovarăşul Kadar unui pionier ungur, bucuria Corneliei n-a avut margini. A aflat şi numele pionierului; el însuşi i-a trimis o scrisoare... Şi astfel, Imre şi Cornelia, cu toate că-i desparte o graniţă de stat, s-au simţit apropiaţi printr-o adevărată prietenie, sinceră şi frumoasă, asemeni aceleia care leagă cele două ţări ale lor.

Din carnetul reporterului

Şi iată că, într-o bună zi (mai precis, luni, 24 martie 1958), Imre a sosit în vizită la Oradea, s-o întîlnească personal pe Cornelia şi să-şi facă noi prieteni în rîndurile pionierilor din Romînia. Nelipsite ca întotdeauna la asemenea prilejuri, carnetele reporterilor i-au însoţit pretutindeni pe Imre şi pe Cornelia, acoperindu-se cu însemnări. Să răsfoim unul dintre ele, cel al reporterului „Scînteii pionierului"...

★

Imre, deşi pare tăcut, e un băiat plin de haz. Povestind despre Budapesta, pe care a vizitat-o, a zîmbit: „E minunată Budapesta noastră şi-i atît de gălăgioasă din pricina tramvaielor, autobuzelor, troleibuzelor, automobilelor, încît mai plină de larmă decît ea nu-i decît... clasa noastră în timpul recreaţiei!"

★

Colegele Corneliei din clasa a VII-a B l-au întîmpinat cu o adevărată bucurie pe Imre. Toate auziseră de el. I-au luat adresa, l-au condus prin şcoală, prin bibliotecă, ba chiar şi la sala de cor, unde, în cinstea lui, au fost executate cîteva cîntece pionereşti şi populare.

★

Imre şi Cornelia au multe preocupări comune. De pildă, Imre e preşedinte de grupă, iar Cornelia, de unitate. I-am surprins vorbind despre activitatea pionierească din şcolile lor. Imre are de „lucru" în clasa lui, cu vreo doi băieţi nedisciplinaţi, iar pe Cornelia o preocupă ajutorul care trebuie dat la învăţătură, mai ales acum, cînd nu-i încă prea tîrziu, pionierelor mai slabe.

★

La plecare, Cornelia şi-a condus prietenul la graniţă. In clipa cînd cei doi copii îşi strîngeau mîinile, ofiţerul de serviciu i-a salutat, cu mîna la chipiu. Fără îndoială că, asemenea tuturor, ofiţerul vedea în acea strîngere de mînă copilărească, dar sinceră, pornită din inimă, imaginea emoţionantă a celor două popoare vecine, prietene de secole, care au biruit aceleaşi necazuri şi-şi făuresc aceeaşi fericire.

...Drum bun, Imre! Pe cînd o scrisoare?

AL. O. ZOTTA

GRĂDINI

Abur subţire tremură pe alei, în păienjenişul soarelui. Cîţiva hulubi sălbatici, musafiri vechi în grădină, turuie fără sfială pe crengile golaşe încă ale teiului. Aprilie nu s-a hărnicit la flori şi podoabe. Dar tocmai aşteptarea aceasta a minunii risipeşte atîta farmec în preajmă. Pămîntul toarce ca o mîţă leneşă. Cineva, lipind urechea pe aşternutul de humă, ar auzi negreşit cum suie din adînc seva biruitoare şi cum norodul pitic al ierbii împunge cu milioane de suliţi către lumină.

Intr-o noapte, domniţa primăvară va poposi cu tot alaiul ei. Pînă atunci nu e decît aşteptare.

Aici, în parc, înţelegi şi mai bine asta. Fiindcă în jur mişună o mulţime de prichindei: oaspeţii cei dintîi şi mai statornici ai soarelui. Le ajung degetele de la o mînă ca să-şi numere anii. Pînă să aibă ca voi ghiozdan şi cravată, va să mai treacă...

Au împînzit grădina ca o ploaie de fluturi neastîmpăraţi. Şi în neastîmpărul lor ghiceşti întîmplări apropiate, de basm. Doi urmăresc, cu ochii cît ceştile de cafea, un stol de vrăbii gureşe pe crengi. O fetiţă a găsit un gîndăcel roşu şi-l necăjeşte cu un pai. Alt dolofan a descoperit minunea mugurilor şi-i cercetează ca un vechi botanist.

Aţi ghicit?

Vine primăvara, azi, mîine...

Sînt cu un prieten, pe bancă. Ne amintim alte primăveri. Cîte? Nu ştiu. Ajungem la una de demult. Sînt 14 ani...

Era tot un început de aprilie. Şi tot o aşteptare, ca acum. Dar în loc de lumină şi basm a venit îngheţul întunericului şi groazei. S-a năpustit din văzduh, urlînd.

Erau colţii de oţel ai războiului.

Grădina, în aprilie, fumega şi primăvara fugise.

Prichindeii de acum aşteaptă povestea mereu nouă a firii. O aşteaptă cu ochii largi deschişi, fremătînd de bucurie şi nerăbdare. Ei n-au de unde să ştie întîmplările cumplite de demult. Şi nici nu trebuie să le trăiască vreodată.

Pretutindeni pe pămînt sînt grădini şi prichindei care aşteaptă primăvara. Oamenii veghează această aşteptare.

VASILE MANUCEANU

Virgil fluieraşul

Oprea Virgil dintr-a VII-a merge spre casă gînditor. E supărat. Ce colegi neînţelegători are!

— Este în joc onoarea detaşamentului — i-au spus.

Vorbe! Ce, numai el ştie să cînte din fluier? Şi pe urmă de unde ştiu că el cîntă frumos? Că le-a spus Mihai, prietenul lui? Poate că într-adevăr cîntă frumos, dar numai cînd e singur sau cu Mihai şi nicidecum în faţa unei săli pline. Uite cînd se gîndeşte că ar putea să cînte în faţa lumii, i se înmoaie picioarele. Tocmai acum, în clasa a VII-a, să se facă de ruşine! Nici n-o să mai vorbească cu Mihai. Toate acestea i se întîmplă din pricina lui. Nu, dar n-o să cînte, cu nici un chip n-o să cînte, chiar dacă a promis.

Şi era firească tulburarea lui Virgil. El care, deşi vine întotdeauna cu lecţiile învăţate, nu ridică niciodată mîna să zică: „spun eu, spun eu", el care în recreaţie, deşi prietenos, stă retras, liniştit, chiar timid (aşa spun profesorii) — să cînte acum în faţa publicului!

★

Şi totuşi cîntă acum o doină ruptă parcă din suflet. Din sală nu se aude nici un zgomot. Virgil, care închisese ochii de teamă ca, văzînd pe spectatori, să nu se încurce, acum îi deschide. Doina plîngătoare se transformă într-o sîrbă săltăreaţă şi voioasă.

Ochii lui Virgil strălucesc tare. Caută cu privirea pe Mihai, să-i mulţumească. El l-a încurajat mereu. Parcă-l aude:

— Mă omule, de ce nu vrei să cînţi? Tu îi zici din fluier ca nimeni altul. Ascultă-mă pe mine.

Nu-l credea, dar acum juriul nici nu s-a mai consultat. I-au pus 10. Pentru onoarea detaşamentului a venit el aci, deşi îi era o frică cumplită. Şi iată că a cîştigat... pentru detaşament..., pentru colegii săi...

E. CIRMACIU

O sută patruzeci de prieteni

Sandu şi Laczi sînt cam de aceeaşi vîrstă, învaţă la aceeaşi şcoală şi sînt prieteni buni.

Ce-i drept, Laczi e mai mare. E într-a VI-a, la secţia maghiară, Sandu numai într-a V-a, la cea romînă. Doar la cursuri nu sînt împreună. Altfel, la plimbare, la joacă, pînă şi în treburile pionereşti, cît e ziua de mare, unde e Sandu, e şi Laczi. Dintre toate însă, cîntecele sînt cea mai puternică pasiune a lor.

Vestea organizării concursului de cîntece şi dansuri a ajuns şi la ei.

— Ce-ar fi dacă am cînta împreună? Ce dacă sîntem la secţii diferite? Şcoala e doar aceeaşi.

Hotărîţi, au pornit să propună în detaşamentul lor unificarea corului. Dar nu au avut ce să mai propună, pentru că, în mod firesc, organizatorii concursului s-au gîndit din capul locului la asta.

Iată şi ziua mult aşteptatului concurs. Roadele muncii au ieşit la iveală. Corul de 140 de persoane al Şcolii de 7 ani din Topliţa s-a clasat pe locul I.

140 de Laczi şi Sandu, 140 de prieteni, au interpretat cu căldură „Cîntec pionieresc", „Haţegana", un cîntec popular maghiar etc. Sîntem îndreptăţiţi să credem că la faza pe raion succesul le va fi tot atît de mare.

140 de Laczi şi Sandu, 140 de prieteni au cîntat împreună în maghiară şi romînă, primind răsplata cuvenită muncii lor.

TATIANA BOGDAN

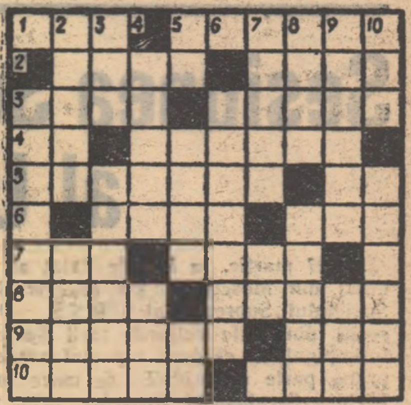
1 Aş vrea, prin scris, să-i mulţumim
Partidului Muncitoresc, părinte,
Lui, că ne-a dăruit tot ce dorim,
Putere, viaţă nouă, inimă fierbinte...

Cunoaşteţi autorul sau, mai exact, autoarea versurilor de mai sus? O cheamă Taşcău Lăcrămioara şi este în clasa a IV-a. Ea a fost premiată la concursul raional care s-a desfăşurat la Găeşti.

2 *Vidan Alexandru şi Militaru Ion fac parte din taraful Şcolii de 7 ani din comuna Ştefan cel Mare raionul Găeşti.*

3 *Un grup de elevi de la aceeaşi şcoală au interpretat sceneta „Pupăza din tei".*

Jocuri

UŞOR

ORIZONTAL

1. In ea te simţi mai uşor — A uşura; 2. Artilerie uşoară — Mai uşoară decît categoria grea; 3. E mai uşor decît apa şi... unsuros. Care poate fi înduplecat uşor; 4. Uşor... la centru! — I s-a uşurat durerea; 5. Şi uşoară şi alintată — Comună în raionul Şimleul Silvaniei; 6. E cu înţeles uşor de ghicit — A apărea; 7. Acum; — Ambarcaţie uşoară, cu pînze; 8. Se scade la cîntar — Un păr uşor de... pieptănat; 9. A scoate uşor din fire — E uşor şi chiar rimează; 10. Nu se enervează uşor (pl.) — Ce-i drept, e uşoară, dar mai grea decît un fulg.

VERTICAL

1. Uşor de minte; 2. Il mînuie Făt Frumos din basme ca pe o pană — O duci la gură grea şi o laşi uşoară; 3. Trăieşte uşor — Cam uşor; După ea, suta merge uşor! (pl.) — Coapsă; 5. Intre cal şi călăreţ — „Domoli"... şi buni de mîncat; — Şase roman; 6. Iar... a uşura; 7. Se simte bine cu samarul uşor (fem.) — Nota diapazonului; 8. Pricină, proces — Cînd e fără geruri, ne pare uşoară; 9. Uşor impresionabil — Nume masculin uşor de ghicit. 10. Hăis! — Cînd ţi se ia de pe inimă, te mai uşurezi puţin.

Cuvinte necunoscute: ARM — DELĂ

Monoverb muzical

3-5

BR

Monoverb botanic

4-8

Triverb

3, 2, 3

AL
C

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Bucureşti. Piaţa „Scînteii" tel. 7.60.10. 7.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".